

Skuumme

Ik zal me eerst even voorstellen: Thea Rozendaal en ik ben er ien van Paulus Rozendaal (de kippenboer uit polder Het Noorden) en Aaltje Plaatsman.

Moeder Aaltje was nogal nieuwsgierig aangelegd. Zo ook wie haar dochter wel eens thuis zou brengen. Ik had de leeftijd dat we uitgingen. Ja, ik moet eerst nog even melden dat ik stipt om 22.00 uur thuis moest zijn, want zo laat moest ze zelf vroeger thuis komen...Ja, dat was voor de oorlog. Gemeen, want mijn vriendinnen kregen geen tijd mee. Dus trok ik op zaterdagavond samen met mijn vriendinnen Martha en Marjan de Waard naar Oosterend. Daar gingen wij te stappen. Op naar snackbar JATRI. Daar gebeurde het. Ja en het werd wel eens wat later dan 22.00 uur. Potverdorie, 22.05 uur, nog niet thuis, dus trok moeder naar de weg om te kijken waar ik bleef en met wie. Ja hoor, daar kwamen drie fietslichtjes aan. Moeder was niet zo snel ter been, dus waar moest ze zo snel naar toe om niet gesnapt te worden. Ze dacht, als ik nu in de slootkant ga liggen, dan zien die meiden me tenminste niet. Zo gedacht, zo gedaan. Maar ja, wij meiden waren nog lang niet uitgepraat, dus bleven we nog even plakken.

Moeder lag niet zo erg gemakkelijk, wij hoorden alsmaar geritsel in het gras. Ik dacht dat daar een poes liep en in een balorige bui riep ik: 'Ja moeder, kom maar tevoorschijn, we horen je wel, hoor.'

Zij denkende: 'hoe kan dit nou, ze zien me toch niet?' Na een tijdje ging ieder zijns weegs, dus welterusten en tot morgen. Ik sprong weer op de fiets, scheurde het erf op, zette de fiets in de schuur en ging naar binnen. Deuren op slot, tenslotte was ik de laatste die thuis kwam, nog even naar de w.c. en lichten uit.

Met de deurkruk in mijn hand om naar de slaapkamer te gaan, wordt er op het raam geklopt. Ik zie eerst een paar grote brillenglazen voor het raam en hoor de stem van mijn moeder. 'Doe de deur open.'

Ja, wat denk je, kan je het je voorstellen, ik lachen. Want wie stond er nu voor de gesloten deur? 'Nu ben jij te laat, dus verantwoord je ook maar,' zei ik.

'Doe die deur open, want ik pies in me broek. Skiet op, lilleke meike.'

Later kwam het hoge woord er uit. Het geritsel was een gevolg van het feit dat haar bril van haar neus was afgegleden en ze hem niet zo snel weer vinden kon. 'God, god, wat kneep ik 'm, want zonder me bril zien ik niks.'

Nou, je begrijpt, dit heeft ze nog lang moeten horen, haar Skuum avontuur.

Dus dat is SKUUME!!!

Thea Rozendaal